

Werk

Titel: Ad Emin. et Rev. principem Carolvm S. R. E. Card. Rossettv[m] Episcopvm faventinv

Jahr: 1646

Kollektion: Zoologica

Digitalisiert: Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen

Werk Id: PPN367611805

PURL: <http://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?PPN367611805>

OPAC: <http://opac.sub.uni-goettingen.de/DB=1/PPN?PPN=367611805>

LOG Id: LOG_0176

LOG Titel: De Cornice Caerulea. Cap. V.

LOG Typ: chapter

Übergeordnetes Werk

Werk Id: PPN367611716

PURL: <http://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?PPN367611716>

OPAC: <http://opac.sub.uni-goettingen.de/DB=1/PPN?PPN=367611716>

Terms and Conditions

The Goettingen State and University Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Goettingen State- and University Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept the Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Goettingen State- and University Library.

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Contact

Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen
Georg-August-Universität Göttingen
Platz der Göttinger Sieben 1
37073 Göttingen
Germany
Email: gdz@sub.uni-goettingen.de

Altos Montes tempore æstiuo incolit, in quibus soboli propagandæ incubere ex eo col-
ligi potest, quod nullibi in planis nidulari reperitur, Numeratur uerò inter migra-
torias volucres, quæ scilicet sub autumnii fine ad plana descendit, ibiq; totam post
hycem propè oppida & pagos uelut inter homines degit. Albertus in superiori Germania me-
ridiem uersus hanc cornicem nullo anni tempore recedere testatur, & causam in puriorem aerē
reijcit, & in altiora loca: uerum quamuis in Germania inferiori ut potè apud Belgas loca aquis
omnia scateant, quorum uaporibus per hycem temperatiorum aerem (cuius causa ad eos
aduolare credit) & in superiori Germania aerem purissimū, locaq; peralta concedamus: ideo ne
ibi perennet? Quin potius Italæ locis, quæ ea Germaniæ parte multò altiora sunt, ac req. fru-
untur longè temperatiori, atque puriori, degunt? Cū itaque ne que hic reperiantur, aliam
planè rationem assignare Albertus debet. Quare doctissimi Bellonij opinio potior mihi, ac
uerior uidetur, qui ad plana descendere aues uoluit, quoniam ob intolerabilem frigidis sæ-
uiriā, quæ hycemali tempore haud dubio in eiusmodi locis uiget, ea deserere cogantur. Cui
si placet, rupium asperitates, & continuas ferè niues adde, Præterea in Heluetiā nunquam, ut
audio, nidulari, sed aliò migrare conspiciuntur.

Alberti er-
ror.

Cur ad pla-
na descen-
dant.

V I C T V S.

Cornix cinerea eadem qua cornix nigra, victus ratione utitur. Est enim etiam pampha-
ga. Quadrupedum, hominum infeliciter mortuorū, & in cruce sublatum, denique, 30
& piscium carnes affectat; neque à lactinijs etiā abstinet, quorum causa casus agrico-
larum quandoq; inuadit. In fruges pariter, uermesq; & omne insectorum genus sæuit. Orni-
thologus in dissectæ auis ventre quasdam quilquillas, cortices granorum, substantiamq; quan-
dam albam pinguem ex eisdem fortè granis concretam, & lapillos inuenit.

V S V S.

In nido huiusce cornici herbam, uel radicem inueniri tradunt, quæ gestantem reddat in-
uisibilem, sed penes illos fides esto; mihi id nunquam persuaserint. Ornithologus aue
hanc in inferiori Germania in cibum admittit ait, sed id de plebecula, ac rusticis, ut ab
ipso Batauis habeo, intelligendum est. Bononiæ etiam in foro venditur. Quid uerò de carne, 40
dicam, non habeo, nisi quòd tetrum odorem spiret.

DE CORNICE CÆRVLEA. Cap. V.

ANC auem, cuius picturam hoc loco exhibemus, quoniam Cornix appelle-
tur, cornicibus, quamuis planè ignoremus, num ex harum genere sit, adiunxi-
mus. Ornithologus ex quo, & descriptionem, & iconem mutuati sumus, de hac
aue in hæc uerba scribit. Cornix cærulea, cuius iconem Io. Kentmanus, histo-
riam uerò Ge. Fabricius miserunt è Misnia, auis est planè syluestris, & imman-
sueta, à Misenis ein Vvilde Holzkræ, ab alijs Galgenregel, uel Halckregel appellatur. Trans 50
Albim in saltu Luchouiano, & in syluis finitimis reperitur: uersatur in locis non frequen-
tis. Nidum, ut Vpupa ex oleto construit; & præter cætera à proiectis cadaueribus uicitur.
A calore quidam nominant ein Teutschen Pappagey, id est, Pſittacum Germanicum. Depor-
tatur hinc in alias nationes, nulla alia commendatione quàm coloris. Hæc G. Fabius. Ro-
strum, ut pictura ostendit, nigrum est; crura fusca, & pro portione corporis parua. Cæruleo
co ore passim nitet, in capite, alis, cauda, circa orrhopygium, & tota parte supina: alibi synce-
riore, alibi admixto uiridi. Dorsi, & colli proni color fuscus est: maiores alarum pennæ nigræ.
Quærendum ad hæc sit Pica illa syluestris, quam Eberus, & Peucus Germanicè uocant Hel-
denelster, Krigelster, Hæc itaq; Ornithologus. Iconem subsequenti pagina habebis.

In Paralip.
Galgeregell

Rostri co-
lor.

DE GRACCVLIS IN GENERE. Cap. VI.

ROST Cornices nobis sese Graculi offerunt, idque merito iure, cum sub Corvino genere eos Aristoteles enumeret. Vnde Crescentienſis Corvū, & Graculum eiaſdem generis eſſe dixit. Verū cum de uoce (Graculus) inter recētioreſ minimē conueniat, nunquid generalis, an potiūſ particularis ſit, itaq. ante omnia cuiuſmodi altercaſio aem firmis, ac ualidis rationibus conciliandā, quantū materia permittet, iudicamus.

ſiſ

Recen-